

toelichting bij sheet *populatie*

Een konijnenpopulatie in het duin. De populatie bestaat uit mannelijke en vrouwelijke, oude en jonge, gezonde en zieke dieren. Al deze dieren bepalen samen de eigenschappen van de populatie. Hun voedsel bestaat uit knoppen, bladeren, stengels, bast, wortels, knollen, enz. van allerlei planten (grassen, kruiden, struiken). Getekend zijn een gras, de Wespenorchis, de Kardinaalsmuts (waarvan 's winters de bast wordt geschild), en het Jacobskruiskruid (waarvan 's winters de wortelkroon wordt gegeten). Roofvijanden van het Konijn zijn o.a. de mens (die het bejaagt met geweren en strikken, of met behulp van fretten), de Bosuil en de Wezel. Tot de parasieten van het Konijn behoren vlooiën en teken. De eerste spelen een belangrijke rol bij de overbrenging van een ziekteverwekker, het myxomatose-virus. Een andere ziekteverwekker is de leverbot: een inwendige parasiet. In het midden staat een groep organismen die de konijnen niet direct maar wel indirect kan beïnvloeden. De mens komt ook hier weer voor: hij jaagt nl. niet alleen op konijnen maar ook op bunzings, en is dus een 'vijand van de vijand'. Door zijn graafwerkzaamheden ten behoeve van de waterwinning beïnvloedt hij de structuur van de habitat in sterke mate. De kale, vers omgewoelde grond heeft een sterke aantrekking op konijnen: ze graven hier graag hun holen. Fazanten en woelmuizen gebruiken ten dele hetzelfde voedsel als konijnen, en zouden dus concurrenten kunnen zijn. Zij zijn bovendien alternatieve prooien voor wezels en bosuilen. Veel insecten, zoals b.v. sprinkhanen, eten gras. De zebrarupsen zijn 's zomers belagers van het Jacobskruiskruid en de rupsen van de stippelmotten kunnen de struiken van de Kardinaalsmuts soms geheel kaalvreten. Wat van dit alles de invloed is op de konijnen is niet bekend. De poelslak *Limnaea truncatula* tenslotte, is de tussengastheer van de leverbot.